

Datorrenari aurre

Antton Izagirre

Beldurra hezurretaraino sartu digute udazkenean omen datorrenarekin. Udak aldiz, bestelako irudia utzi digu: udatiarrak, turistikak, festa, gozamina, joan-etorriak no-nahi. Denak emigrante bihurtzen gara udan. Mugarik gabe bidaiatzen dugu, guk hara eta haiek hona. Airez, itsasoz eta lurrez, mundua bakarra dela sinetsarazten digute eta guk erreparorik gabe sinetsi egin dugu.

Hori bai, gugandik gertu, aldian behin, maizegi gertatzen diren itsasoan galdu-tako beste mundu bateko etorkinen erreskate edo zoritxarreko heriotzen berri izaten dugu. Horiek ere etorkinak, gure mundura etortzeko debekua dutenak. “Besteak” dira, paperik gabeak, behar-tsuak, geuretik bizi nahi dutenak. Horientzat, mugak, baldintzak eta sarbide

estuak. Marraztu dudan bitasun hori ez da fikzioa, ez da fantasia, begien aurrean dugun errealitate bakarraren bi aurpegi dira.

Kasu batean zein bestean, ekonomiak gizakiok produktu, gauza, tresna, bilakatu gaitu. Politikari, ekonomialari eta estatisten ahotan zenbaki bihurtzen gara. Zenbat turista, bisitari, joan-etorri eta zenbateko okupazioa izan duen toki batek dirutan azaltzen digute; aberastasunaren neurria gara.

Lan bila gurera etorri nahian dabiltzanak, berdin. Gurean tokia izan dezakete baldin eta guk egin nahi ez ditugun lanak egiteko bada. Ikusi berri dugu nola hemen falta omen diren lanbide batzuk betetzeko etorkinen sarbidea erregulatzeke neurriak hartu dituzten. Gizaki asko modura batetik bestera joan-etorrira-

ko guztiok behar dugun eskubidea ez zaie aitortuko, ez. Ekonomiaren interesen neurriko askatasuna izan dezakete.

Guk herri aberatsean bizi garela pentsatzen jarrai dezakegu gabeziak ageriak jartzen ez zaizkigun bitartean.

Kapitalarentzat, pertsonak eta gauzak maila berean gaude. Energia iturriak, gasa, petrolio, lan bila datozen etorkinak, turistak, bidaiariak... beste nonbaiteko etorkinak gara eta negoziogai garen bitartean mugak libre izango ditugu eta beso zabalik hartuko gaituzte.

«Hau horrela da, ez dago besterik», errepikatuko digute. Hala ere, gizaki ekintzaileak garen aldetik, geure indarguneak ditugula sinetsita, datorrenari aurre eginez, banaketa justuago baten aldeko aldarri eta ekinez paradigma berri bat eraiki dezakegu. •

Planik bai?

Miren Azkarate
Badiola

Guraso egiten garenean amets asko egiten ditugu, horien artean noiz izango den eguna edo momentua gure txikia(k) gabe egoteko aukera izango duguna. Baietz? Izugarri maite ditugu, baina haiek gabe ere pixka bat zeinen ondo... Norbere buruarekin egoteko momentuak asko murrizten dira eta zeresanik ez zuk nahi dituzun planak egitekoak nahi duzunarekin. Egia da antolakuntza on batekin eta sare zabal batekin (lagunak, gainerako senitartekoak...) nahi duenak lortzen duela gehienetan norberarentzat denbora ateratzea, baina zein polita izan den nire bikotekideak planteatu izana: «Miren, zer iruditzen haurrak

hartu eta nire ahizparekin herrira banoa lau egunetarako?». Uoooooooo! Itzela!

Eta hementxe sortu zait lehen galdera: eta orain zer?!

Hasi naiz planak pentsatzen. Aspaldi ikusi gabeko lagun bati idatzi diot mezu bat eskatuz lanera bila etortzeko eta zerbait hartzera edo bazkaltzera elkarrekin joateko. Bere erantzuna berehala jaso dut, opor astea duela hau eta Galizian dagoela. Ados. Tira, bada, mendira joango naiz iluntzean, goizez bainago lanean; eguraldia begiratu dut mugikorrean eta ekaitza eta euria goian-behean. Tira, beste zerbait. Kuadrillakoei mezua bidali diet afaltzera joateko, hortxe hasi dira erantzunak bata bestearen jarraian: ni

kanpoan nago, ni ere bai, nik ezin dut beste konpromiso bat dudalako, nik haurrak zaindu behar ditut... Primeran! Lainotzen doakit gogoa niri ere...

Eta nire ametsetako lau egun horietako planak edo hobeto esanda, ez-planak borobiltzeko, komunera joan naiz eta hilerokoa jaitsi zaidala ohartu naiz. Zer gehiago eskatu diezaioket bizitzari? Pentsa, burutik pasatu zaidala asteburuan familia dagoen herrira joatea! Baina ez, ez, ez, bakarrik egotea hain da polita norberak hautatzen duenean... esfortzua egingo dut etxean eta bakarrik geratzeko: irakurtzen, pelikulak ikusten, isiltasuna entzuten... Eta ea nola bukatzen dudan! •